

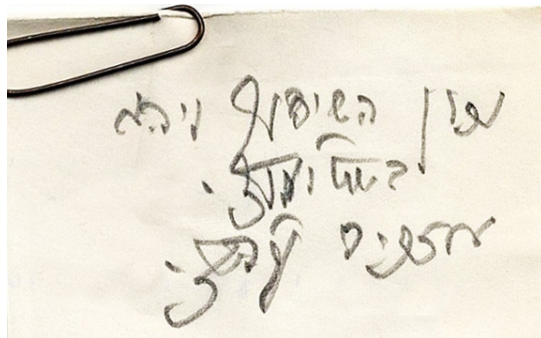
מזכרת

משמחת נישואין

של

שלום דובער ורבקה שיחיו
וולף

עדכוני חב"ד;

שנת חמשת אלפים שבע מאות שמונים וחמש לבריאה
מעלה אדומים, ארץ הקודש

ב"ה.

פתח דבר

אנו מודים לה' על כל הטוב אשר גמלנו ובחסדו הגדול זיכנו בנישואי צאצאינו, החתן הרב התמים **שלום דובער**, והכלה המהוללה מרת **רבקה** שיחיו.

התודה והברכה לכל קרובי המשפחה, ידידים ומכירים, שהואילו לבוא לשמוח אתנו ביום שמחת לבבנו, ולברך את החתן והכלה שיחיו, ואותנו כולנו, בברכת מזל טוב וחיים מאושרים בגשמיות וברוחניות.

בשמחה ובטוב לבב הננו בזה לכבד את המשתתפים בשמחתנו - על יסוד הנהגת כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע בחתונת כ"ק אדמו"ר והרבנית הצדקנית מרת חי' מושקא זי"ע - בתשורה מיוחדת זו הכוללת: (א) הגהות על מכתב כללי מח"י אלול ה'תשל"ג. (ב) ג' מענות בכת"ק כ"ק אדמו"ר בענינים שונים. (ג) ג' מכתבים מכ"ק אדמו"ר בתרגום לרוסית עם הגהות בכת"ק.

להעיר שכמה מצילומי הכתי"ק - הוקטנו מעט מגודלם המקורי. התרגומים והפענוחים על אחריותנו בלבד.

הא-ל הטוב, הוא יתברך, יברך אתכם ואותנו, בתוך כלל אחינו בני"י יחיו, בברכות מאלופות מנפש ועד בשר, בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו בקרוב ממש.

מוקיריהם ומכבדיהם

משפחת לאַזאַר

משפחת וולף

י"ד שבט, ה'תשפ"ה

מעלה אדומים, ארץ הקודש

א

(Handwritten notes in Hebrew, some crossed out with a large 'X')

ב"ה, מוצאי שבת-קודש ה"י אלול, ה'תשל"ג
ברוקלין, נ.י.

אל בני ובנות ישראל
אשר בכל מקום ומקום
ה' עליהם יהיו

שלום וברכה:
דערנענטערנדיג זיך צו ראש-השנה -

דעם טאג ווען אדם הראשון איז באשאפן געווארן, וואס דערמיט איז דאס
גאנצער באשאפן פארענדיגט און פארפולקאמט געווארן;
און וואס איז דער אנהייב און "קאפ" פון דעם גאנצן יאר, וואס דאס
מיינט דאן, אז ראש השנה גייט צו אנווייזונג און דיכטונג פאר אלע פעג
פונם יאר -

וויל איך זיך דא אפסטעלן אויף א פונדע וועגן דעם צענטראלן ארט וואס
דער מענטש פארנעמט אלס "קריו" פון דעם גאנצן באשאפן, וואס פון עס איז
אפהענגיק די שלימות פון דער גאנצער בריאה, ווי אויבן דערמאנט.

הכמיו זכרונם לברכה דערצייילן, אז באלד ווי אדם הראשון איז באשאפן
געווארן האט ער צוויי מערדער פון אלע באשעפענישן: בוא ושתחתו לנכבה
בהרבה לפני ה' ערב - "קומט, לאמיר זיך אונטערטעניגען, זיך בנקן אין
קניען פאר דעם אויבערשטן, אונזער באשעפער". דאס מיינט, אז גלייך פון
זיין באשאפונג אן, איז דעם מענטשן געגעבן געווארן דער אומגעווינער כוח
צו דעהייבן זיך און די גאנצע באשאפונג צו דער העכסטער מדריגה פון
פארבינדן זיך מיט דעם באשעפער, דורך דער שטענדיג אנערקענונג אז דער
באשעפער און דער מלך העולם, דער קעניג פון דער וועלט; אן אנערקענונג
וואס דריקט זיך באלד אויס אין א וועגנלעכע און קאנקרעטן אופן. (4)

צוזאמען מיט אס דער אויסערגעוויינלעכער מעלה און זכות וואס דער
באשעפער האט דעם מענטשן באשאנקען, קומט אבער אויך די גרויסע אחריות
וואס דער באשעפער האט אויף דעם מענטשן ארויפגעלייגט אלס, אזוי פון
זאגן, דער "אפטרודוס" (פארנואלטער) פון דער וועלט. א מענטש פאר ניט
אונטערשאצן די דאזיגע אחריות, פונקט ווי ער פאר ניט אונטערשאצן די
כוונה וועלכע זיינען עס געגעבן געווארן צו דערפילן זיין אויפגאבע און
שליחות אין דער פולסטער מאס.

באטא איז א איד, יעדער איד, באצייכנט געווארן מער ווי א "פארוואלטער",
בזו אונזערע חכמים זכרונם לברכה דריקן זיך אויס: כל ישראל בני מלכים הם -
"אלע אידן זיינען קעניגלעכע קינדער", און נאך מער: כל ישראל מלכים הם -
"אלע אידן זיינען מלכים". און צו בארעכטיגען דעם טיטול וואס תורת אמת
גייט יעדן אידן, מוז ער אנערקענען און אונטרווארפן זיך מיט זיין גאנצן
וועגן צום מלך המלכים הקדוש ברוך הוא, און ווערן דורכגעדרונגען
מיט דער אנערקענונג פון ג-טלעכקייט און השגחה פרטית אין יעדן פרט און
יעדע פאסירונג אין טאג-טעגלעכן לעבן, און מיטרייסן מיט זיך דעם גאנצן
ארום, ביז צו ברענגען, סוף סוף, צו דער פארווירקלעכונג פון בוא
שתחתו וגו'.

(Vertical handwritten notes on the right margin, including 'מלך העולם' and 'אדם הראשון')

ב"ה¹, מוצאי שבת-קודש ח"י אלול, ה'תשל"ג
ברוקלין, נ.י.

אל בני ובנות ישראל
אשר בכל מקום ומקום
ה' עליהם יחיו

שלום וברכה:

דערנענטערנדיג זיך אין דער צייט פון צוגרייטונג צו ראש-השנה -
דערם טאג ווען אדם הראשון איז באשאפן געווארן, וואס דערמיט איז דער גאנצער די גאנצע בריאה
(באשאף) פארענדיגט און פארפולקאמט געווארן;
און דעם טאג וואס איז דער אנהייב און "קאפ" פון דעם גאנצן יאר, וואס דאס מיינט דאך, אז ראש
השנה לערנט און גיט די אנווייזונגן און ריכטונג פאר אלע טעג פונם יאר -
וויל איך זיך דא אפשטעלן אויף איין נקודה (1) וועגן דעם צענטראלן ארט וואס דער מענטש פארנעמט
אלס "קריון" פון דער גאנצער באשאף בריאה, וואס און אז פון עס איז אפהענגיק די שלימות פון
דער גאנצער בריאה, ווי אויבן דערמאנט. (2)
חכמינו זכרונם לברכה דערציילן, אז באלד ווי אדם הראשון איז באשאפן געווארן האט ער (9)
אויסגערופן צו אלע באשעפענישן: בואו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני ה' עושהו - "קומט, לאמיר זיך
אונטערטעניגען, זיך בוקן און קניען פאר דעם אויבערשטן, אונזער באשעפער". דאס מיינט, אז גלייך
פון בא' זיין באשאפונג און, איז דעם מענטשן געגעבן געווארן דער אומהויערער כוח צו דערהייבן זיך און
די גאנצע באשאפונג צו דער העכסטער מדריגה (3) פון פארבינדן זיך מיט דעם באשעפער, דורך דער
טיפסטער פולסטער אנערקענונג אז דער (7) באשאפער, איז דער מלך העולם, דער קעניג פון דער
וועלט; און אנערקענונג וואס דריקט זיך באלד אויס אין א געזעטלעכן עיקר/דיקען און קאנקרעטן
אופן. (4)

צוזאמען מיט אט דער אויסערגעוויינלעכער מעלה און זכות וואס דער באשעפער האט דעם מענטשן
באשאנקען, קומט אבער אויך די העכסט גרויסע אחריות וואס דער באשעפער האט אויף דעם מענטשן
ארויפגעלייגט אלס, אזוי צו זאגן, דער "אפטרופוס" (פארוואלטער) אנפירער פון דער וועלט. א
מענטש טאר ניט אונטערשאצן די דאזיגע אחריות, פונקט ווי ער טאר ניט אונטערשאצן די כוחות
וועלכע זיינען עס געגעבן געווארן צו דערפילן זיין אויפגאבע און שליחות אין דער פולסטער מאס.
באמת איז א איד, יעדער איד, באצייכנט געווארן מער ווי א "פארוואלטער", ווי אונזערע חכמים
זכרונם לברכה דריקן זיך אויס: כל ישראל בני מלכים הם - "אלע אידן זיינען קעניגלעכע קינדער", און
נאך מער: כל ישראל מלכים הם - "אלע אידן זיינען מלכים". און צו בארעכטיגען דעם טיטול וואס
תורת אבות גיט יעדן אידן, מוז ער אנערקענען און אונטערווארפן זיך מיט זיין גאנצן וועגן צום מלך
מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, און ווערן דורכגעדרונגען מיט דער אנערקענונג פון ג-טלעכקייט און
השגחה פרטית אין יעדן פרט און יעדע פאסירונג אין טאג-טעגלעכן לעבן, און מיטרייסן מיט זיך דעם
גאנצן ארום, ביז צו ברענגען, סוף סוף, צו דער פארווירקלעכונג פון בואו נשתחוה וגו'.

(5) *² ובנוגע דעם טענה אז שאלה אויסרייד אז ווירקען און אויפטון אין דעם ארום קען דאך געטאן
ווערען דורך אנדערע - לערנט אויך דער אופן פון און אויסניצען זיינע כוחות איז דאך נאר זיינער א
פריואטער ענין - דערציילט תורה ולמה נברא אדם אז אדם הראשון איז באשאפן געווארען יחידי
(איינער און איינציגער) כדי אנצוזאגן אז יעדער איינער איז ווי (8) א גאנצע וועלט -
* איז דערפון אויך פארשטאנדיק אז אזוי ווי אדם הראשון האט ניט געהאט וועמען איבערצוגען זיין
שליחות אויפטאן אין דער וועלט דעם "בואו ונמליך עלינו מי הוי' שבראנו - אזוי אויכעט בנוגע
יעדערן אין זיין שליחות.

- (8) (אדם הראשון און איינציגער, ער איז) די
- (7) אז דער אויבערשטער איז
- (6) און נאכמער אונטערשטראכען

(1) המכתב בשלימותו - נדפס באגרות-קודש חלק כח אגרת יתתקט (עמוד שיט ואילך).
(2) הציון "פירוש התחלת פיסקא חדשה, וכן לקמן.

-ב-

ה'תשפ"ה

פון דאס אויבנגעזאגטע פאלגט א וויכטיגער פונקט, וואס איז איינגעטלעך זעלבסטפארשטענדלעך, אבער מוז אונטערשטארקן ווערן, ספעציעל אין דער היינטיגער צייט, און דאס איז, אז די דערמאנטע אויפפאסונג בכלל, און די פאלגלעכע אויפפירונג פארט, און דאס נישט אונטערשאצן די אייגענע כוונות פארט פארט, איז דאס אלץ נישט א "פריוואטער" ענין וואס איז נובע דעם יחיד אליין. און פערזענלעך, ווארום, ווי געזאגט, איז די אויפגאבע פון יעדן יחיד נישט נאר זיך אליין צו דערהויבן צו דער נויטיגער הויך, נאר צו דערהייבן אויך דעם גאנצן ארום, ביז צו פארווירקלעכן די שלימות פון דער גאנצער בריאה, וואס צוליב דעם איז ער באשאפן געווארן און אריבער געפירט, און אז מ'קומט צו דער אנערקענונג פון דער דאזיגער אחריות און זכות, פאלן שוין כמילא אפ, אדער ווערן נישטיק קליין, די אלע שטערונגען און שוועריקייטן וועלכע מ'באגענגט אין וועג. ווארום בשעת מ'באטראכט זיך אפ, ווי ווייט עס איז נובע יעדע פעולה פון יעדן יחיד, נישט נאר פאר זיך אליין, נאר פאר דעם גאנצן כלל, ביז צום גאנצן ענד-ציל פון דער בריאה - איז וואס פארא השיבנות האבן אלע שוועריקייטן לגבי דעם!

צו זיין
אויך
אויך
אויך
אויך

אין דער
אין דער

:::

ווי פיל אנדערע ענינים אין תורה, וועלכע ווערן אפט ארויסגעגעבן אין א נאר קורצן ווארט, ווערט אויך דאס אויבנגעזאגטע ארויסגעבראכט אין געצילטע ווערטער אין תורה-שבכתב צוזאמען מיט א קורצער דערקלערונג אין תורה-שבעל-פה.

אין

אויף דעם ערשטן פסוק אין דער תורה, וואס שליסט שוין איין אין זיך דעם גאנצן באשאפן: בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ - "אין אנהייב האט דער אויבערשטער באשאפן דעם הימל (איינשליסנדיג אלע הימלישע בא-שעפענישן) און די ערד (איינשליסנדיג אלע ערדישע באשעפענישן)" - דער-קלערט צוליב דער תורה-שבעל-פה, אז דער ערשטער ווארט בראשית אנטהאלט די אנדערע שבעל-התורה שנקראת ראשית ובשביל ישראל שנקראת ראשית - "צוליב דער תורה וואס ווערט אנגערופן ראשית און צוליב דעם פאלק ישראל וואס ווערט אנגערופן ראשית". דאס מיינט צו זאגן, אז די גאנצע וועלט איז באשאפן געווארן און ווערן שטענדיג באנייט און באלעבט און פאר-פולקאמט דורכדעם וואס א איד פירט זיך לויט דער תורה.

אין

:::

און דאס איז, ווי אויבנדערמאנט, איינע פון די עיקרידיגע אנווייזונגען פון ראש-השנה אלס "קאפ" פון דעם גאנצן יאר - אין דעם זין פון אנפירן מיט אלע טעג פון יאר ווי דער קאפ פירט אן מיט אלע איברים פון גוף - אז א איד דארף יעדן טאג זיין דורכגעדרונגען מיט דעם באוואוסטזיין, אז זיין יעדע מעשה (טאט), און אפילו דיבור (רייד), און אפילו מחשבה (געדאנק), איז נובע נישט נאר זיך און דער נאענטער סביבה, נאר אויך דעם גאנצן פארנעם פון דער וועלט, ביז צו די העכסטע עולמות. דערביי דארף ער אויך געדענקען, אז אלס נצר מטעי מעשה ידי - "דער צווייג פון מייך פלאנצונג, דאס ווערן פון מיינע הענט", באקומט ער די פולסטע מעגלעכקייט צו דערפילן זיין אויפגאבע, ווי זי איז געגעבן געווארן צו אדם הראשון, יציר כפיו של הקדוש ברוך הוא (וועמען ג-ט האט אויסגעפורמט מיט די אייגענע הענט) - די אויפגאבע צו ברענגען זיך און די וועלט ארום צום הכליה פון זייער שלימות,

אין

די אויפגאבע וואס ווערט אונטערשטארקן אויך דורך דער ספעציעלער מצוה וואס טיילט אויס ראש-השנה פון אלע אנדערע טעג, די מצוה פון תקיעת שופר, וואס איינע פון די עיקרידיגע טעמים אין דעם איז שחמליוכוני עליכם - "איר זאלט מיר מאכן פאר א קעניג איבער אייך", דורך נעמען אויף זיך דעם אויפגעפירטן עול מלכות שמים פון מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא און פירן זיך לויט

אין

אין

פון דאס אויבנגעזאגטע פאלגט א העכסט וויכטיגער פונקט . .

. . אז די דערמאנטע אויפפאסונג בכלל, און די פאלגלעכע אויספירונג בפרט, און דאס ניט אונטערשאצן די אייגענע כוחות בפרט-פרטיות, דערפון וועגן די גאר גרויסע זכות און אחריות - איז דאס אלץ ניט א "פריוואטער" ענין וואס איז נוגע דעם יחיד אליין. און פערזענלעך. ווארום, ווי געזאגט, איז די אויפגאבע פון יעדן יחיד ניט נאר זיך אליין צו דערהויבן צו דער נויטיגער הויך, נאר צו דערהייבן אויך דעם גאנצן ארום, ביז צו פארווירקלעכן די שלימות פון דער גאנצער בריאה, וואס צוליב דעם איז ער באשאפן געווארן: און מען האט אים געגעבען אונגעווערע כחות. (5)

און אז מ'קומט צו דער אנערקענונג פון דער דאזיגער אחריות און זכות, פאלן שוין במילא אפ, אדער ווערן נישטיק קליין, די אלע שטערונגען . .

. . ווארום בשעת מ'באטראכט זיך און ווי ווייט עס איז נוגע יעדע פעולה פון יעדן יחיד, ניט נאר פאר זיך אליין, נאר פאר דעם גאנצן כלל, ביז צום גאנצן ענד-ציל פון דער בריאה - איז וואס פאר א³ חשיבות באטרעף האבן אלע שוועריקייטן לגבי דעם!

: : :

ווי פיל אנדערע ענינים אין תורה, וועלכע ווערן אפצו ארויסגעגעבן אין א גאר קורצע ווארט לשון . .

. . גלייך אויף דעם ערשטן פסוק אין דער תורה, וואס שליסט שוין איין אין זיך דעם גאנצן באשאף . .

. . דערקלערט גלייך די תורה-שבעל-פה, אז דער ערשטער ווארט בראשית אנטהאלט די אנדייטונג: . .

. . "צוליב דער תורה וואס ווערט אנגערופן ראשית און צוליב דעם פאלק ישראל איזן וואס ווערט אנגערופן ראשית" . .

: : :

און דאס איז, ווי אויבנדערמאנט, איינע פון די עיקר'דיגע אנווייזונגען פון ראש-השנה אלס "קאפ" פון דעם גאנצן יאר . .

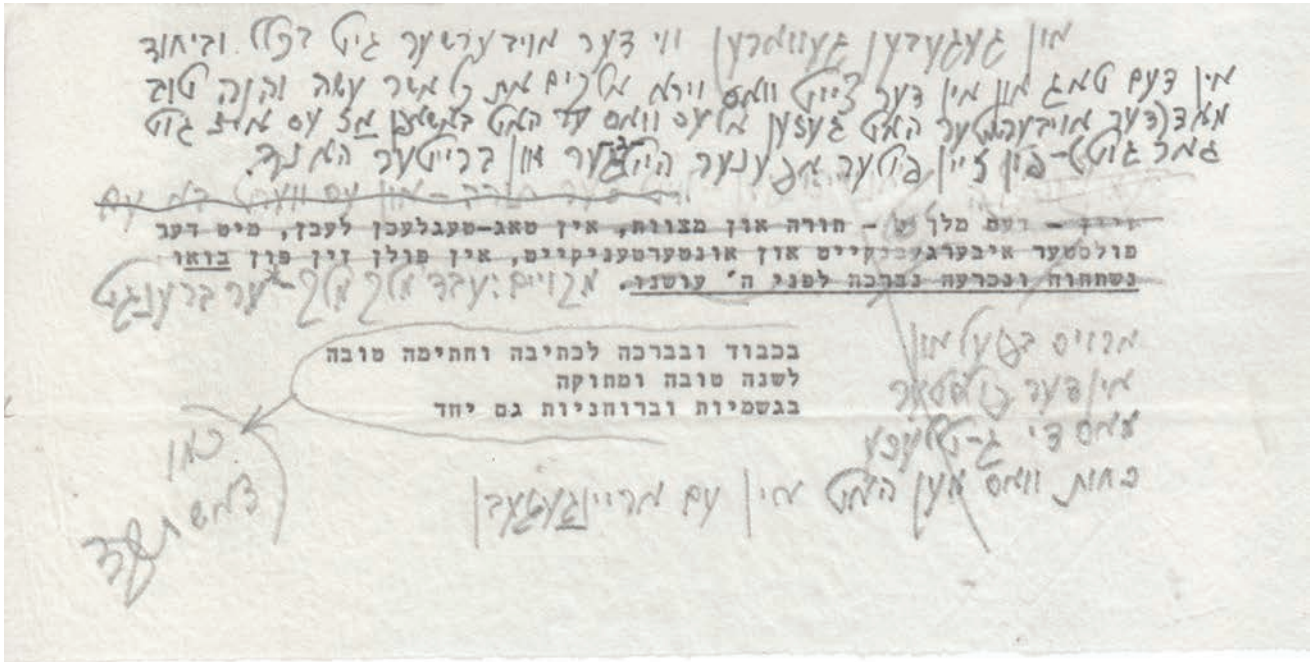
. . באקומט ער די פולסטע מעגלעכקייט צו דערפילן זיין אויפגאבע, ווי זי איז געגעבן געווארן צו אדם הראשון, יציר כפיו של הקדוש ברוך הוא (וועמען ג-ט האט אויסגעפורמט מיט די אייגענע הענט), כביכול) - די אויפגאבע צו ברענגען זיך און די וועלט ארום צום תכלית פון זייער שלימות, די אויפגאבע וואס ווערט אויך אונטערשטראכן דורך דער ספעציעלער מצוה וואס טיילט אויס ראש-השנה פון אלע אנדערע טעג, די מצוה פון תקיעת-שופר, וואס איינע פון די עיקר'דיגע טעמים אין דעם איז שתמליכוני עליכם - "איר זאלט מיר מאכן פאר א קעניג איבער אייך", דורך נעמען אויף זיך דעם אויבערשטען אלס עול מלכות שמים פון מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא און איז וואס במילא איז דאך זעלבסטפארשטענדליך אז ער פירט זיך לויט⁴

(3) סימן להבדיל בין המילים "פאר א".

(4) תחלה נכתב: "דורך נעמען אויף זיך דעם עול מלכות שמים פון מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא און פירן זיך לויט כו".

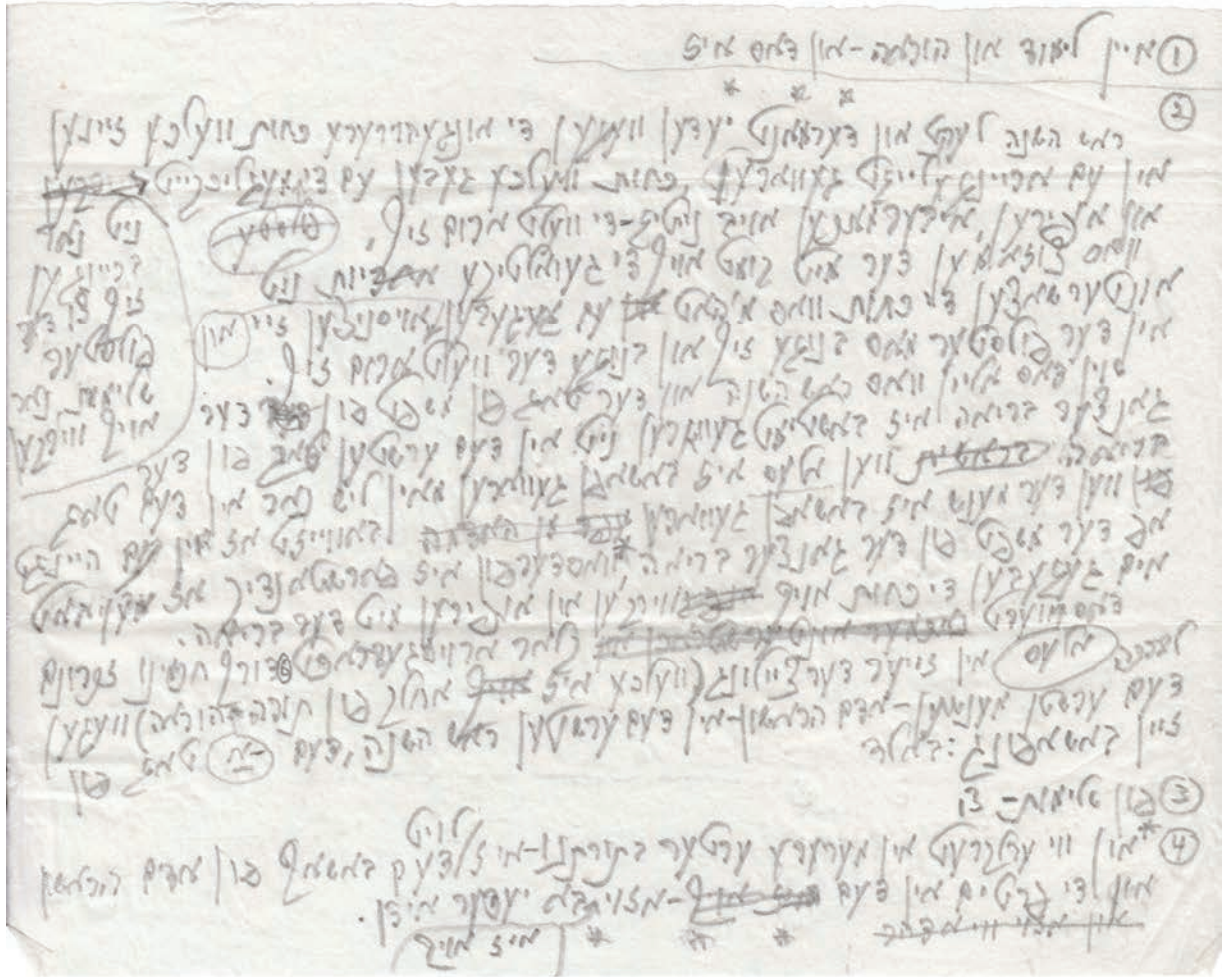
ותיקן שיהי כתוב: "דורך נעמען אויף זיך דעם אויבערשטען אלס מלך איז דאך זעלבסטפארשטענדליך אז ער פירט זיך לויט כו". [תחלה כתב: "וואס במילא", "איז במילא", ואח"כ "איז דאך" כו].

ואח"כ מחק כל הפיסקא, כבפנים.

⁵ זיין דעם מצוות המלך'ס - תורה און מצוות, אין טאג-טעגלעכן לעבן, מיט דער פולסטער איבערגעבנקייט און אונטערטעניקייט, אין פולן זין פון בואו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני ה' עושנו: **אנווייזונגען - לויט דער תורה - און עס ווערט בא עם מקויים: עבד מלך מלך -** * **ער ברענגט ארויס בפועל און אין דער פולסטער מאס די ג-טלעכע כחות וואס מען האט אין עם אריינגעגעבן** און געגעבען געווארען ווי דער אויבערשער גיט בכלל וביחוד אין דעם טאג און אין דער צייט וואס וירא אלקים את כל אשר עשה והנה טוב מאד (דער אויבערשטער האט געזען אלעס וואס ער האט באשאפן אז עס איז גוט גאר גוט) - פון זיין פולער אפענער היילגער און ברייטער האנד. *[סימן את הפיסקא: "בכבוד ובברכה לכתיבה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה בגשמיות וברוחניות גם יחד" - וסימן חץ וכתב:]* כמו דאשתקד

(5) תחלה נכתב: "לויט) זיין - דעם מלך'ס - תורה און מצוות, אין טאג-טעגלעכן לעבן, מיט דער פולסטער איבערגעבנקייט און אונטערטעניקייט, אין פולן זין פון בואו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני ה' עושנו". ותחלה תיקן שיהי כתוב: "לויט) מצוות המלך כו". ואח"כ שינה שיהי כתוב: "לויט) זיין - דעם מלך'ס אנווייזונגען - לויט דער תורה - און עס ווערט בא עם מקויים: עבד מלך מלך - * ער ברענגט ארויס בפועל און אין דער פולסטער מאס די ג-טלעכע כחות וואס מען האט אין עם אריינגעגעבן". ואח"כ מחק ושינה כבפנים.

(1) איין לימוד און הוראה - און דאס איז

(2)

ראש השנה לערנט און דערמאנט יעדען וועגען די אונגעוירערע כחות וועלכע זיינען אין עם אריינגעלייגט געווארען, כחות וועלכע געבען עם די פולסטע מעגליכקייט ווירקען ניט נאר בריינגען זיך צו דער פולסטער שלימות, נאר אויך ווירקען און אנפירען, איבערמאכען אויב נייטיג - די וועלט ארום זיך,

וואס צוזאמען דער מיט קומט אויך די געוואלטיקע אחריות ניט אונטערשאצען די כחות וואס מ'האט אהן עם געגעבען און אויסניצען זיי אין דער פולסטער מאס בנוגע זיך און בנוגע דער וועלט ארום זיך. שוין דאס אליין וואס ראש השנה און דער טאג פון משפט פון דער גאנצער בריאה איז באשטימט געווארען ניט אין דעם ערשטען טאג פון דער בריאה בראשית ווען אלעס איז באשאפן געווארען מאין ליש נאר אין דעם טאג פון ווען דער מענטש איז באשאפן געווארען עפ"י מן האדמה באווייזט אז אין עם היינט אפ דער משפט פון דער גאנצער בריאה,

* וואס דערפון איז פארשטאנדיק אז מען האט אים געגעבען די כחות אויף אהן פ ווירקען און אנפירען מיט דער בריאה.

דאס אלעס ווערט נאכמער אונטערשטראכן און קלאר ארויסגעבראכט (6) דורך חכמינו זכרונם לברכה אין זייער דערציילונג (וועלכע איז אהן א חלק פון תורה - ה הוראה) וועגען דעם ערשטן מענשען - אדם הראשון - אין דעם ערשטען ראש השנה, דעם טאג פון זיין באשאפונג: באלד

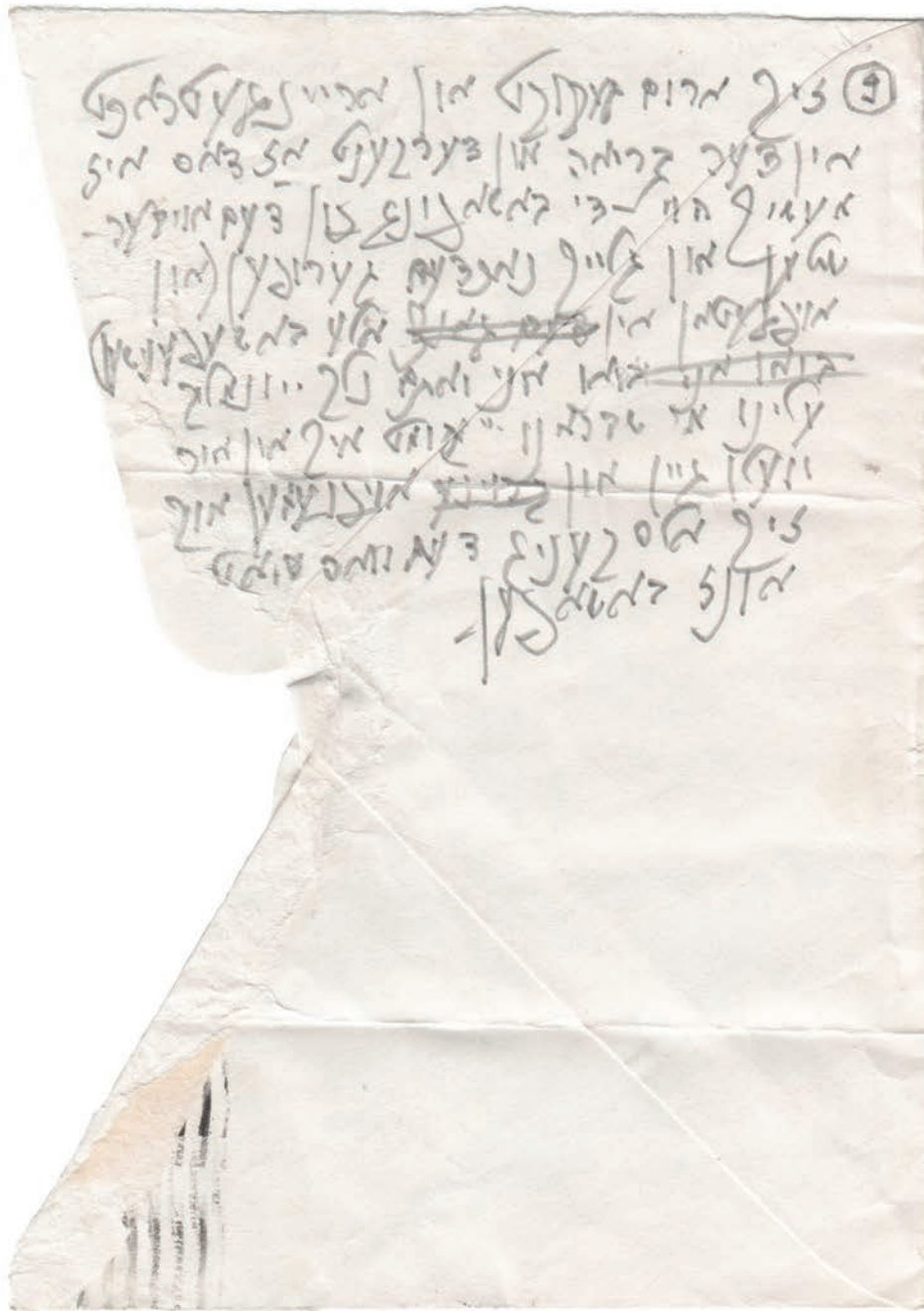
(3) פון שלימות - צו

(4) * און ווי ערלוקעט אין מערערע ערטער בתורתנו - איז לויט דעם באשאפן פון אדם הראשון און די פרטים אין דעם אהן אהן - אזוי איז אויך בא יעדער אידן.

און אזוי ווי אהר

* * *

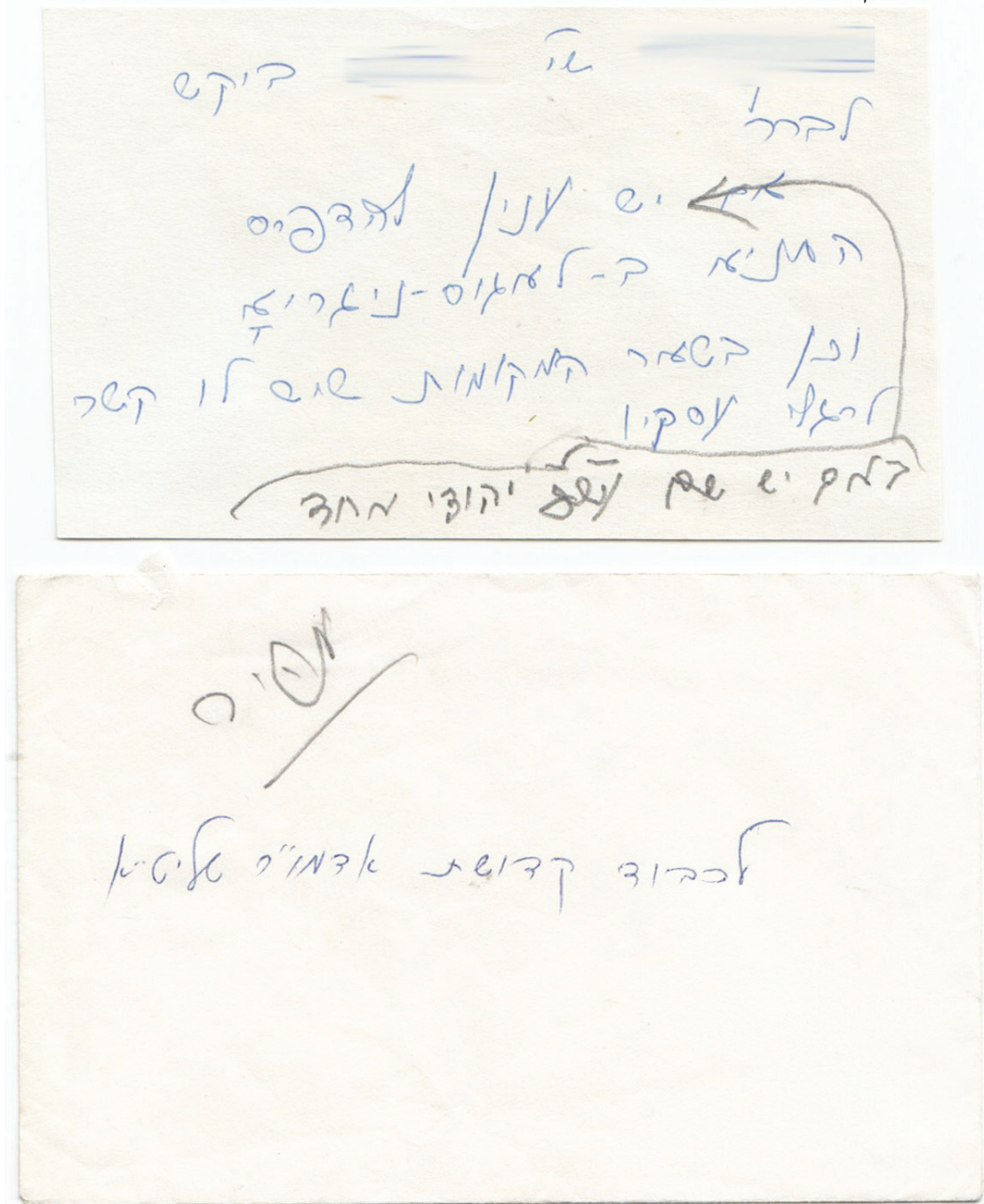

9) זיך ארום געקוקט און אריינגעטראכט אין דער בריאה און דערקענט אז דאס איז מעשיך הוי' - די באשאפונג פון דעם אויבערשטען און גלייך נאכדעם גערופען (און אויפגעטאן אין דעם גאנצ אלע באשעפענישען) בואו אגיד בואו אני ואתם נלך . . ונמליך עלינו מי שבראנו - "קומט איך און איר וועלן גיין און קדיינע אויפנעמען אויף זיך אלס קעניג דעם וואס האט אונז באשאפען.

ב

[ה'תשד"מ]

באם יש שם עכ"פ יהודי אחד יש ענין להדפיס התניא ב-לאגוס-ניגריאָ וכן בשאר המקומות שיש לו קשר לרגלי עסקיו.

מצילום כתי"ק (מהיד), על גליון פתקא של המזכיר רי"ב הלוי קליין - בו כותב שפלוני "ביקש לברר אם יש ענין להדפיס התניא* ב-לאגוס-ניגריאָ** וכן בשאר המקומות שיש לו קשר לרגלי עסקיו".

(* בהמשך להוראת רבינו (ראה "שלשלת היחס וראשי פרקים מתולדות בית רבינו" - "היום יום" בתחלתו - שנת תשד"מ): "להדפיס ספר התניא בכל עיר ועיירה שיש בה יהודים (שלא נדפס שם ע"ע)".
(** בהתאם למענת רבינו (שבפנים), אכן נדפס שם - הוצאה שנא.

ב"ה יום ג' ז' טבת השל"ד

אקדמו"ר שלי"מ א.א.א. (מזכרת) (ה'תשפ"ה) (שנת ה'תשפ"ה) (ב' טבת ה'תשפ"ה)

העבודה בביהמ"ד ליובאוויטש ח"ל נמשכת לפי ערך זכרי להפשיך בהעבודה ולגמור החיקונים זקוקים לכסף כמובן. עינינו נשואות

לסבות טכניות לא עלה ע"ע לנו לסדר החשבון הקדום, ונקטה שיהי' בזמן הקרוב,

ומסג"פ החשבון מפורט אהעשרים אלפים דולר שקבלנו מכ"ק אר"ש בחודש כסלו העבר,

והננו ג"כ לבקש ברכת כ"ק אר"ש שלא יהי' מאורעות וסבות זכו' ויהי' האפשרות בקל לגמור החיקונים בהקדם זכרונן המקוה.

הגבאים:

חיים יהודא קרינסקי, יהושע פינסאן, יעקב ליפסקיער

משה פינחס הכהן כ"ק, שניאור זלמן הכהן בלסבסקי. חבשים וכו'.

גם יעקב ה"פ נעים

(גדוד) ואנ-סבן יהי' עם דניאל

זהו (אמא) הכסניות סוס, זלמן.

פיון שלפ' הרעות נבר נסו דפס אורנים וברקים ומקלות ופ' דמיעין דנין
 זה-א (מאר אה) אריוס ברק (נכסיה) -אסור, ועץ עצמן חרבלין, פסן (דנין)
 אסאן אהאטלה וספרד התמהה דנין דמיעין דנינים באהה וברז'יה (והם)
 יהיו הצואדים עץ-שיאזא התחייבויות אלו כדלץ ופ' (והם) ופיון שניאע עץ ער
 א-א-היות דנין דנין (הת-נרות) אפילו שניאע עץ (וכידוע האמורץ) עץ (וע'
 שה' דסופ' שניאע עץ ער התעוונים בעץ) -קדוה דהרפס אומה אסאן
 אדמיונה זו, וידעון ככדוש אונזר פ' הנכסה עץ.

כשניאע דנין אמה-רהו' צי אהוא
 שהצ' עץ אדמיונה דנין דתיעין דנין
 זה?

[ז' טבת, ה'תשל"ד]

חברי הסנהדרין היו כולם צ"ל בעלי מעלות **רבנות** ונפלאות, ובכ"ז רק ב' ג' או **לכל היותר** ד' מהם יכלו לדבר בע' לשון, ולא נחשב זה **כלל** לפחיתות הכבוד, ואדרבה כל הסנה' נק' **חכמה** (סנה' ספ"ק).

בטוחני שרבותינו נשיאינו לא יקפידו **כלל** באם תמים לא יראה גדלות בתיקון **בנינים** וכיו"ב.

השערת כולם היתה שיוגמר הענין במשך ז' **שבועות** – עתה קרוב לז' **חדשים**, וכנראה שגם עתה הקץ נעלם, וא"י מתי יהי **בפועל**.

[קרוב לומר – שכן יהי גם בנוגע להוצאות הכספיות סו"ס, וק"ל].

כיון שלכל הדעות כבר נסו בכו"כ אופנים ודרכים ותחבולות וכו' בתיקון בנין זה – לא נשאר אלא לנקוט בדרך **הפשטה** – למסור, עכ"פ מכאן ולהבא, כ"ז לקבלן **מוסמך מהממשלה** **ושכבר** התמחה **בפומ"מ** בתיקון בנינים כאלה **והצליח** (והם יהיו העומדים ע"ג – שימלא התחייבות שלו כדבעי **וכו'**). וכיון שנוגע גם עד אז – להיות בטוח **בחוזק** התקרות וכיו"ב שנעשו ע"ע (וכידוע המאורע לי"ע ולי"ע שהי' בסוכה, שנבנית ג"כ ע"ד התיקונים דע"ע) – יביאו **בהקדם** מומחה **מוסמך** לבחינה זו, ויבדוק כדרוש חוזק **כל** הנעשה ע"ע.

כשנבנה בנין תו"ת – ההי' מי שהוא שהציע עכ"פ – לבנותו באופן דתיקון בנין זה?

חברי הסנהדרין כו': מצילום כתי"ק, על גליון מכתב מיום ג' ז' טבת תשל"ד – בו כותבים: "העבודה בביהמ"ד ליובאוויטש ת"ל נמשכת לפי ערך, וכדי להמשיך בהעבודה ולגמור התיקונים זקוקים לכסף כמובן. לסיבות טכניות לא עלה ע"ע לנו לסדר החשבון הקדום, ונעשה שיהי' בזמן הקרוב, ומוסג"פ החשבון מפורט מהעשרים אלפים דולר שקבלנו מכ"ק אד"ש בחדש כסלו העבר, והננו ג"כ לבקש ברכת כ"ק אד"ש שלא יהי' מאורעות וסבות וכו' ויהי' האפשרות בקל לגמור התיקונים בהקדם וברצון המקווה.

הגבאים:

חיים יהודא קרינסקי, יהושע פינסאן, יעקב ליפסקיער,
משה פינחס הכהן כ"ץ, שניאור זלמן הכהן בלסובסקי"

כשנבנה בנין תו"ת: באושען פאָרקוויי בשנת תש"ל.

[בדרי"ח אייר, ה'תש"מ]

[י"זה כבר המכתב השלישי" –] כי חשבתי שכדרכו תמיד – יתפלל כאן בביהמ"ד מנחה או מעריב ואענהו פנים אל פנים.

כיון ששואל דוקא בכתב כו' –

- 1) העסק דהפאטענט, פ. קאלמס שיי וכו' – בכלל נכון במאד, אלא שלכאורה חלק האוניורסיטעט (30% או יותר) מוגזם ביותר.
- 2) הצעת צה"ל – טובה ו**חשובה** מאד, ויש להשתדל בזה ככל האפשרי, ובודאי אין כל סתירה להקודמו (או – להשתדל לבטל הסתירות).
- 3) פשוט שכל הנ"ל לא צריך להפריע **כלל** בענין דפרס נאָבל. ויה"ר שכל הפגישות וכו' תהינה בהצלחה רבה.
- 4) בהתקציב דהרב סופר שיי – כדאי ללחוץ (גם ע"י ארגון הגג?) על משרד החינוך, הדתות, הפנים וכו' (נוסף על הפעולות שכותבם). ת"ח על הבשו"ט הנ"ל. אזכיר עה"צ.

מצילום כתי"ק, על גליון מכתבו של פרופ' ירמיי ברנובר בתאריך זה – אותו מתחיל (ברוסית): "זה כבר המכתב השלישי שבו אני מטריד את הרבי שליט"א". אגרות נוספות אליו – לעיל חל"ב אגרת יביכג, ובהנסמן בהערות שם. **העסק דהפאטענט, פ.** [=פנחס (פיטער)] **קאלמס שיי וכו'**: המדובר, כנראה, בפאטענט שנרשם מכבר על מתקן לייצור חשמל ע"י זרימת מתכת נוזלית בתוך שדה מגנטי (ראה פירוט, בין השאר, במכ"ע "תמורה" גליון ג' שבט תשמ"ה ע' 8 ואילך) – אותו המציא הנמען במסגרת עיסוקו ומחקריו בתחום מגנטו-הידרו-דינמיקה (MHD) באוניברסיטת באר שבע, ועתה, משעלתה האפשרות להשקיע במחקרו ופיתוחו של הפאטענט עד כדי שיווקו והפקת רווחים ממנו – סיפר הנמען על כך לידידו מר פ. קאלמס (לאַנדאָן – ממקימי "שמ"ר", בה שימש הנמען יו"ר), שהביע את התעניינותו וכתב על כך גם הוא לרבינו. וכך מתאר מר פ. קאלמס את השתלשלות הדברים בספרו "עצת הרבי תנחני" ע' 96 הערה 37: "ההתקדמות בפיתוח שיטתו של פרופ' ברנובר להמרת אנרגיה ה-MHD של מתכת נוזלית בעלת חום נמוך, שנעשה באוניברסיטת בן-גוריון בבאר-שבע, כבר נידונה בינינו במשך זמן-מה, אך מעולם לא השקענו שום מחשבה בהיבטים המסחריים של השיטה. הוא סיפר לי כי עתה מציעה האוניברסיטה זכויות מסחריות לאחרים*. הסכמנו בינינו שיש להקים חברה חדשה (חברת סולמקס NV), כדי שנוכל למסחר את הטכנולוגיה בעצמנו. הצעה למבנה האירגוני והתוכניות העסקיות למפעל, שיהיה בשיתוף עם האוניברסיטה, נשלחה אל הרבי לחוות דעתו".

בענין דפרס נאָבל: כנראה על מחקריו וממצאיו בתחום הנ"ל (ויצויין כי עוד בהיותו בבריה"מ הי' מועמד לפרס נאָבל על עבודותיו בתחום ההידרו-דינמיקה, רק שהתחנן לא להיבחר מהחשש שזה יסכן את סיכויי הגירתו משם). – וראה גם ספר "יחידויות" ח"ד (כפר חב"ד, תשי"פ) ע' 201.

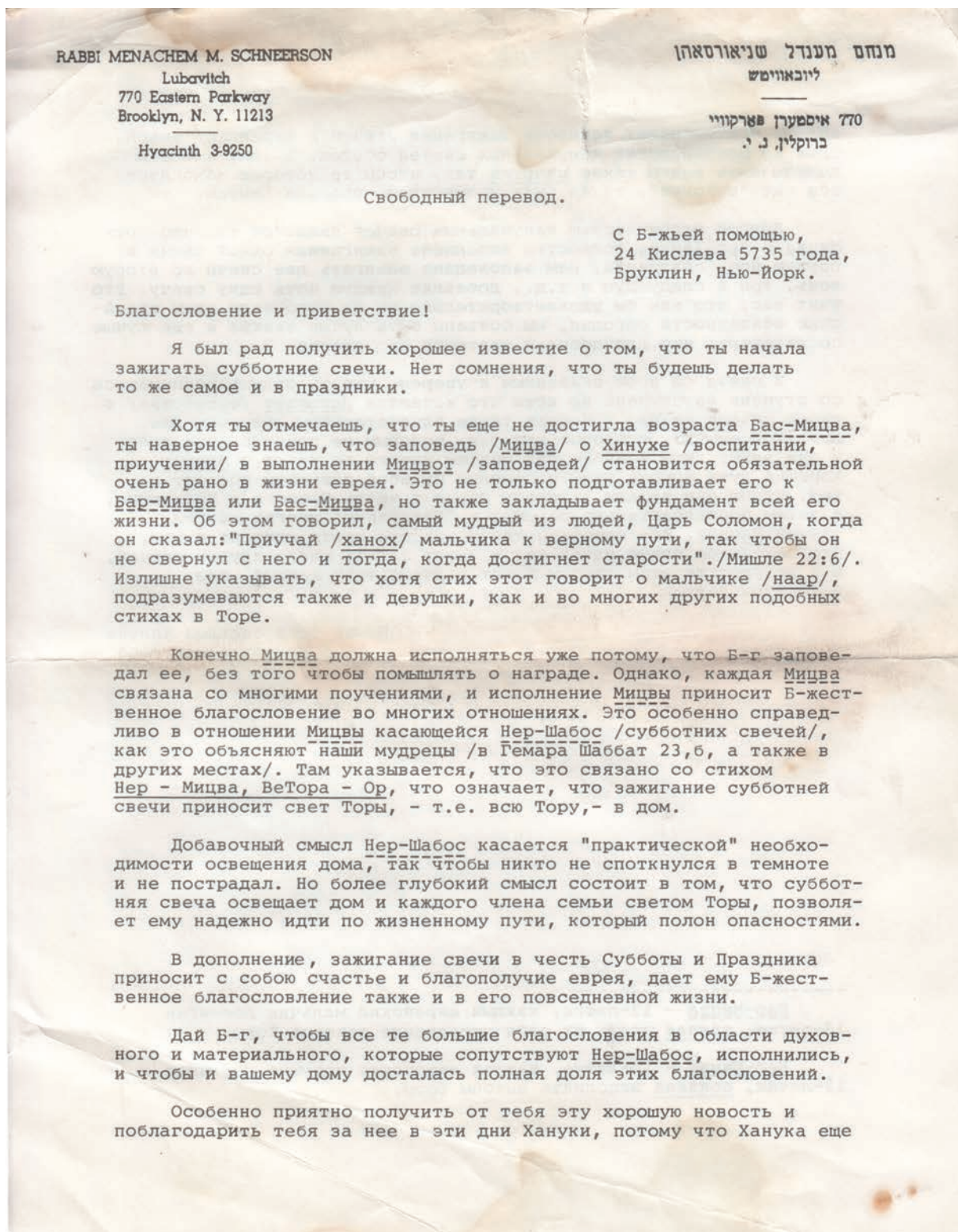
בהתקציב דהרב סופר: יהושע יחזקאל, רב הקמפוס דאוניברסיטת באר שבע.

ארגון הגג: למוסדות חב"ד באה"ק ת"ו.

(* תמורת "30% או יותר" מהרווחים (כדלהלן בפנים).

ה

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213

Hyacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

Свободный перевод.

С Б-жьей помощью,
24 Кислева 5735 года,
Бруклин, Нью-Йорк.

Благословение и приветствие!

Я был рад получить хорошее известие о том, что ты начала зажигать субботние свечи. Нет сомнения, что ты будешь делать то же самое и в праздники.

Хотя ты отмечаешь, что ты еще не достигла возраста Бас-Мицва, ты наверное знаешь, что заповедь /Мицва/ о Хинухе /воспитании, приучении/ в выполнении Мицвот /заповедей/ становится обязательной очень рано в жизни еврея. Это не только подготавливает его к Бар-Мицва или Бас-Мицва, но также закладывает фундамент всей его жизни. Об этом говорил, самый мудрый из людей, Царь Соломон, когда он сказал: "Приучай /ханох/ мальчика к верному пути, так чтобы он не свернул с него и тогда, когда достигнет старости". /Мишле 22:6/. Излишне указывать, что хотя стих этот говорит о мальчике /наар/, подразумеваются также и девушки, как и во многих других подобных стихах в Торе.

Конечно Мицва должна исполняться уже потому, что Б-г заповедал ее, без того чтобы помышлять о награде. Однако, каждая Мицва связана со многими поучениями, и исполнение Мицвы приносит Б-жественное благословение во многих отношениях. Это особенно справедливо в отношении Мицвы касающейся Нер-Шабос /субботних свечей/, как это объясняют наши мудрецы /в Гемара Шаббат 23,б, а также в других местах/. Там указывается, что это связано со стихом Нер - Мицва, ВеТора - Ор, что означает, что зажигание субботней свечи приносит свет Тору, - т.е. всю Тору, - в дом.

Добавочный смысл Нер-Шабос касается "практической" необходимости освещения дома, так чтобы никто не споткнулся в темноте и не пострадал. Но более глубокий смысл состоит в том, что субботняя свеча освещает дом и каждого члена семьи светом Тору, позволяет ему надежно идти по жизненному пути, который полон опасностями.

В дополнение, зажигание свечи в честь Субботы и Праздника приносит с собою счастье и благополучие еврея, дает ему Б-жественное благословение также и в его повседневной жизни.

Дай Б-г, чтобы все те большие благословения в области духовного и материального, которые сопутствуют Нер-Шабос, исполнились, и чтобы и вашему дому досталась полная доля этих благословений.

Особенно приятно получить от тебя эту хорошую новость и поблагодарить тебя за нее в эти дни Хануки, потому что Ханука еще

תרגום לרוסית ממכתב (בלה"ק) כללי פרטי לבנות ישראל מכ"ד כסלו תשל"ה
המכתב בלה"ק נדפס באגרות-קודש חלק ל אגרת יא'שסח (עמוד ס ואילך)

- 2 -

больше подчеркивает важность зажигания свечей в еврейской жизни. Одна из особенностей ханукальных свечей состоит в том, что они должны быть видны также снаружи так, чтобы те которые находятся все еще "снаружи", также были вдохновлены уроками Хануки.

Другой особенностью ханукальных свечей является то, что хотя Мицва о Нер-Ханука полностью исполнена зажиганием одной свечи в первую ночь праздника, нам заповедано зажигать две свечи во вторую ночь, три в следующую и т.д., добавляя каждую ночь одну свечу. Это учит нас, что как бы удовлетворительно мы не исполняли наши еврейские обязанности сегодня, мы обязаны быть лучше завтра и еще лучше послезавтра, ибо для добра и святости нет границ.

В связи со всем сказанным я уверен, что ты будешь подниматься со ступени на ступень во всем что касается Идишкайт /еврейства/ в твоей личной жизни, и будешь также блистательным примером для других девушек, особенно для тех, которым не повезло, как тебе, и они знают лишь немного или совсем ничего не знают о Мицвот. Хороший путь помочь этим обиженным судьбой девушкам состоит в том, чтобы они начали зажигать свечи в честь Субботы и Праздника, а затем последовательно перешли к "зажиганию" многих других свечей-Мицвот. Ибо совершенство и красота света состоят в том, что маленькое пламя одной свечи может зажечь много других свечей, и в результате этим светом может пользоваться каждый, кто находится вблизи.

Желаю тебе светлой Хануки
и благословляю тебя.

Бар-Мицва - 13-летие, каждый еврейский мальчик достигая 13-летия, обязан взять на себя исполнение законов Торы.

Бас-Мицва - 12-летие, каждая еврейская девушка достигая 12-летия, обязана исполнять законы Торы.

בקטע האחרון תיקן בכתי"ק: Девушка ЕК

Рабби Менахем М. Шнеерсон
Любавич
770 Истерн Парквей
Бруклин, Н.Й., 11213
493-9250

С Б-жьей помощью,
Рош Ходеш Ияр, 5741 года,
Бруклин, Нью Йорк

К 26-ой ежегодной конвенции Любавичских
женщин и девушек

Благословение и мир!

В ответ на сообщение, что ежегодная конвенция состоится с Б-жьей помощью, с пятницы, 18 Ияр - Лаг Баомер - до понедельника, 21 Ияра - дай Б-г, чтобы было с большим успехом во всех отношениях!

Конвенция, начинающаяся в день Лаг Баомер, несомненно выразит дух и значение этого светлого дня, который связан с Рабби Шимон бен Иохай /Рашби/. А так как в жизни главное - это действие, то это вдохновение выразится ~~и~~ в практических делах *דעו ויבידו*

И хотя, никто не может сравниться с Рашби, который был одним из великих мудрецов - таннаим-и одним из ^{главных} великих учеников - Рабби Акивы, тем не менее Тора ^{которая называется} - Тора жизни - рассказывает нам о его поступках. ^{этой учбой} ~~и~~ это является ^{указанием} для каждого еврея и каждой еврейской женщины, действовать ^{в этом} в ~~таком же~~ духе и в ^{этом} ~~таком же~~ направлении.

Талмуд рассказывает, что когда Рашби вышел на свободу, ^{как он был принужден скриваться} после того, что ~~прятался~~ 12-13 лет в пещере во время Римских

תרגום לרוסית ממכתב (באידיש) לקאנווענשאָן השנתי של נשי ובנות חב"ד מר"ח אייר תשמ"א
המכתב באידיש נדפס בלקו"ש חכ"ב ע' 324 ואילך

Рабби Менахем М.Шнеерсон
Любавич
770 Истерн Парквей
Бруклин, Н.й., 11213
493-9250

С Б-жьей помощью,
Рош Ходеш Ияр, 5741 года,
Бруклин, Нью Йорк

К 26-ой ежегодной конвенции Любавичских
женщин и девушек

Благословение и мир!

В ответ на сообщение, что ежегодная конвенция состоится с Б-жьей помощью, с пятницы, 18 Ияр – Лаг Баомер – до понедельника, 21 Ияра – дай Б-г, чтобы было с большим успехом во всех отношениях!

Конвенция, начинающаяся в день Лаг Баомер, несомненно выразит дух и значение этого светлого дня, который связан с Рабби Шимон бен Иохай /Рашби/. А так как в жизни главное – это действие, то это вдохновение выразится ~~н~~ в практических ~~делах~~ **действиях**.

И хотя, никто не может сравниться с Рашби, который был одним из великих мудрецов – таннаим – и одним их ~~великих~~ **главных** учеников – Раби Акивы, тем не менее Тора, **которая называется תורת חיים** – Тора **жизни** рассказывает **нам** о его поступках. – **И** – это является **указанием Торой – учебой** для каждого еврея и каждой еврейской женщины, действовать

в таком же этом духе и **в таком же этом** направлении.

Талмуд рассказывает, что когда Рашби вышел на свободу, после того, ~~что~~ **как он был принужден скрываться** прятаться 12-13 лет в пещере во время Римских

- 2 -

первое дело и спросил
преследований он сразу стал интересоваться: "Есть ли что-
нибудь, требующее исправления?" И когда он узнает, что в
определенном месте есть такая необходимость, он отдается
этому не жалея времени и сил пока он это исправляет. А помощь
эта заключалась только в том, чтобы извлечь евреев от необ-
ходимости ходить в обход/в определенном месте/!

Поучение от этого совершенно ясное: если нужно отдавать
так много сил, чтобы помочь евреям материально, даже в вопросе
который на первый взгляд кажется не таким серьезным, на-
сколько больше необходимо помогать в еврейских духовных, в
вопросах, имеющих значение для всех будущих поколений.

Слава Б-гу, мы живем в стране, где не нужно прятаться
в пещерах или в потаенных комнатах, чтобы придерживаться
еврейской религии и распространять ее среди евреев. В то же
время, однако, на "улице" господствует духовная тьма и бушуют
ветры опасных влияний не только для еврейских детей, чтобы
оставаться верными евреями, но и для молодежи вообще, чтобы
оставаться честными людьми.

Поэтому, воспитание в духе Торы никогда еще не было
так важно, как в настоящее время. Не только воспитание,
получаемое ребенком в воспитательных учреждениях, которое
должно быть на самом высоком уровне чистоты и святости, но
также воспитание, которое ребенок впитывает в себя от всего
поведения и атмосферы в доме. А это же зависит, и в очень
большой мере, от "основы" /хозяйки/ дома и матери детей.

Часто подчеркивалось, что самый лучший способ победить
нежелаемое явление, является предупреждение, чтобы такое

преследований он сразу **первым делом** стал интересоваться, и **спросил**: "Есть ли что-нибудь, требующее исправления?" И когда он узнает, что в определенном месте есть такая необходимость, он **тотчас же** ~~от~~ **передается** этому не жалея времени и сил пока он это исправляет. А помощь

эта ~~заканчалась~~ **нужна была** только ~~в том~~ **для того**, чтобы избавить евреев **коганим** от необходимости ходить в обход/ ~~в определенном~~ **этом** месте/!

Поучение от этого ~~свершение~~ **ясное**: Если нужно отдавать так много сил, что бы помочь евреям материально, даже в вопросе который ~~на первый~~ **взгляд** кажется не таким серьезным, насколько больше необходимо помогать в ~~вопросах~~ **духовных проблемах**, в ~~вопросах~~ **проблемах** имеющих значение для всех будущих поколений.

Слава Б-гу, мы живем в стране, где не нужно прятаться в пещерах или в потаенных ~~комнатах~~ **местах**, чтобы ~~придерживаться~~ **жить согласно** еврейской религии и распространять ее среди евреев. В то же время, однако, на "улице" ~~существует~~ **духовная тьма** и бушуют "ветры" опасных влияний не только ~~для~~ **в отношении** еврейских детей, чтобы ~~оставаться~~ **быть** верными евреями, но и для молодежи **вообще**, чтобы ~~оставаться~~ **быть** честными людьми.

Поэтому, воспитание в духе Торы никогда еще не было так важно, как в настоящее время. Не только воспитание, получаемое ребенком в воспитательных институциях, которое должно быть на самом высоком уровне чистоты и святости, но также воспитание, которое ребенок впитывает в себя от всего поведения и атмосферы в доме. А это ~~же~~ **зависит**, и в очень большой мере, от "основы" /хозяйки/ дома и матери детей.

Часто подчеркивалось, что самый лучший способ победить нежелаемое явление, является предупреждение, чтобы такое

- 3 -

"רדעיתבא" תפלייתבא

явление не могло иметь места с самого начала.

Это значит, что нужно обеспечить, чтобы каждый и все еврейские дети, мальчики и девочки, получали максимум чистого, еврейского воспитания и в школе и дома. А в отношении дома, так ^Бведь хозяйка - основа дома, которой Б-г дал ^{ЛХС}(заслугу) и ответственность, и вместе с тем необходимые силы, наполнить дом ~~се~~ светом и теплотой еврейской религии ^и в полной мере так, что ^{утилит}еврейский свет и теплота ^{были бы и освещали также}выпирала бы наружу и сделали бы светлее и теплее также и другие еврейские дома и ^{всё}район ^{шмелей указаний}вокруг, в соответствии с ^{приказом}приказом, просьбой и обещанием Всевышнего: "Сделайте мне Святилище, и я буду пребывать внутри их" - внутри каждого и каждой из них /мужчины, женщины и ребенка/.

Дай Б-г, чтобы конвенция ^{поблизко}действовала и вдохновляла каждого действовать во всем вышесказанном ^ипостоянно увеличивать распространение света Торы. И Б-г благословит всех успехом в этом, и во всем, в чем нуждаются, сами и все члены семьи, ^иматериальном ^ии духовном ^{отношениях}отношениях.

С благословением и пожеланием ¹⁰²⁰больших успехов и хороших вестей во всем вышесказанном.

/Подпись: Менахем Шнеерсон/

явление не могло ~~иметь места с самого начала~~ "родиться" появиться.

Это значит, что Нужно обеспечить, чтобы каждый и все еврейские дети, мальчики и девочки, получали максимум чистого, еврейского воспитания и в школе и дома. А в отношении дома, ~~так-ведь то~~ хозяйка – основа дома, которой Б-г дал **зхус** (заслугу) и ответственность, и вместе с тем необходимые силы, наполнить дом со светом и теплотой еврейской религии и в полной мере так, чтобы ~~еврейский~~ **э**тот свет и теплота ~~вынирала бы~~ **вли**яли и **освещали также** наружу и сделали ~~бы~~ светлее и теплее также и другие еврейские дома и ~~все район вокруг~~ **о**кружение, в соответствии с ~~приказом~~ **миц**вой **у**казанием, просьбой и обещанием Всевышнего: "Сделайте мне Святилище, и я буду пребывать внутри их" – внутри каждого и каждой из них /мужчины, женщины и ребенка/.

Дай Б-г, чтобы конвенция ~~действовала~~ **п**овлияла и вдохновляла каждого действовать во всем вышесказанном – и постоянно увеличивать распространение света Торы. И Б-г благословит всех успехом в этом, и во всем, в чем нуждаются, сами и все члены семьи, в материальном и духовном ~~отношениях~~.

С благословением и пожеланием **большого** успеха и хороших вестей во всем вышесказанном.

/Подпись: Менахем Шнеерсон/

Рабби Менахем М. Шнеерсон
Любавич
770 Истерн Парквей
Бруклин, Нью Йорк, 11213
493-9250

СВОБОДНЫЙ ПЕРЕВОД

С Б-жьей помощью,
Песах Шени (Второй Песах), 5749 года
Бруклин, Н.Й.

Ежегодному съезду
Женщин и девушек ХаБаДа,

Благословение и мир!

Я надеюсь, что со времени прошлогоднего съезда, который также происходил в дни ~~счета~~ Сефират-га-Омер и приготовления к празднику Маттан-Тора (Дарования Торы), особенно после того, как пройден год Гакгел и високосный год (Шнат га-Иббур), были в полной мере осуществлены все благородные решения, принятые во время предыдущего съезда. Это также является подготовкой к нынешнему съезду, с тем чтобы в еще большей мере укрепить и расширить все области вашей деятельности.

В текущем году прибавляется еще одно специфическое предначертание, которое служит также лозунгом и воззванием этого съезда: "Внимать, видеть и слышать!":

Мы находимся в сороковом году со времени кончины моего тестя, учителя, Ребе. Тора учит нас, что человеку необходимо вплоть до сорока лет, чтобы достичь весьма глубокого понимания в вопросах, касающихся Торы и ее деятельности. И только тогда у человека появляются более возвышенные сердце, которое чувствует, внимает, очи, которые видят, и уши, которые слышат -- ценность еврея и еврейства, вдохновляя его осуществить еще в более полной мере Б-жественную духовную миссию, которой Всевышний наделяет каждого еврея, мужчину, женщину и ребенка, чтобы исполнить ее сегодня в этом мире, в конкретном действии.

Тора учит нас, что женщины наделены особыми свойствами, особенно в тех делах, в которых особо требуется сердечность, бдительность, и внутреннее чутьё.

Я с уверенностью надеюсь, что эти свойства найдут свое выражение во время предстоящего съезда, в той мере, в какой наступающая Суббота, в которую читают главу Бехукотай телеху, ("По уставам Моим вы будете ходить"), Шаббат-Хазак ("Крепись!") вдохновляет всех евреев, мужчин, женщин и детей, в добавление к тому, что делает уроб праздника дарования Торы и получения Торы, и в особенности у женщин, ибо они были первыми, к кому Всевышний

обратился через Моше-рабену с просьбой принять Тору.

В ожидании хороших вестей во всем сказанном выше, и

с благословением на большой успех,
и принятия Торы с радостью и проникновенностью
(подпись)

Рабби Менахем М.Шнеерсон

Любавич

770 Истерн Парквей

Бруклин, Нью Йорк, 11213

493-9250

Свободный перевод

С Б-жьей помощью,
Песах Шени (Второй Песах), 5749 года
Бруклин, Н.Й.

Ежегодному съезду
Женщин и девушек. ХаБаДа,

Благословение и мир!

Я надеюсь, что с о времени прошлогоднего съезда, который ~~также к тому же~~ происходил в дни отсчета Сефират-га-Омер и приготовления к празднику Маттан-Тора (Дарования Торы), особенно после того, как пройден год Гакгел и високосный год (Шнат га-Иббур), были в полной мере осуществлены все благородные решения, принятые во время предыдущего съезда. Это также является подготовкой к нынешнему съезду, с тем чтобы в еще большей мере укрепить и расширить все области вашей деятельности.

В текущем году прибавляется еще одно специфическое предназначение, которое служит также лозунгом и воззванием этого съезда: "**Внимать Понять, видеть и слышать!**":

Мы находимся в сороковом году со времени кончины моего тестя, учителя, Ребе. Тора учит нас, что человеку необходимо вплоть до сорока лет, чтобы достигнуть весьма глубокого понимания в вопросах, касающихся Торы и ее деятельности. И только тогда у человека него появляются более возвышенное сердце, которое чувствует, внимает, очи, которые видят, и уши, которые слышат -- ценность еврея и еврейства, вдохновляя его осуществить еще в более полной мере Б-жественную духовную миссию, которой Всевышний наделяет каждого еврея, мужчину, женщину и ребенка, чтобы ~~невыполнить~~ ее сегодня в этом мире, в конкретном действии.

Тора учит нас, что женщины наделены особыми свойствами, особенно в тех ~~делах~~ **областях**, в которых особо требуется сердечность, бдительность, внутреннее чутьё.

Я с уверенностью надеюсь, что эти свойства найдут свое выражение во время предстоящего съезда, в той мере, в какой наступающая Суббота, ~~в которую~~ когда читают главу Бехукотай телеху, ("По уставам моим вы будете ходить"), Шаббат-Хазак. ("Крепись!") вдохновляет всех евреев, мужчин, женщин и детей, в добавление к ~~тому на что~~ **влиянию** ~~делает унёр~~ праздника дарования Торы и получения Торы, и в особенности у женщин, ибо они были первыми, к кому Всевышний обратился через Моше-реабену с просьбой принять Тору.

В ожидании хороших вестей во всем сказанном выше **и**

с благословением на большой успех,
и принятия Торы с радостью и проникновенностью

(подпись)

לזכות

החתן הרה"ת ר' **שלום דובער** והכלה מרת **רבקה** שיחיו
וולף

לרגל נישואיהם בשעה טובה ומוצלחת

י"ד שבט, ה'תשפ"ה

נדפס על ידי ולזכות הוריהם

הרה"ת ר' **אברהם** וזוגתו מרת **חי' מרים** שיחיו **וולף**

הרה"ת הרב ר' **שלמה דובער פינחס** וזוגתו מרת **חנה** שיחיו **לאַזאַר**

ולזכות זקניהם

שיחיו לאורך ימים ושנים טובות ובריאות